

Lestips Doen

Portretfoto's maken (11+)

Bekijk de hoofden van Bianca op het omslag. Wat zou ze kunnen denken op het ene en wat op het andere portret? Schrijf die twee denkwinnen op.

Maak een selfie met open ogen terwijl je de ene denkwinn denkt, en een selfie met dichte ogen terwijl je de andere denkwinn denkt. Of vraag een vriend of vriendin die foto's van jou te maken. Bekijk elkaars foto's en bespreek ze. en Maak een tentoonstelling van de foto's op het digiboard.

Een zin zeggen op verschillende manieren (11+)

Ilona zegt dikwijls: 'Wat betekent dít?' met de nadruk op dit. Als ze heeft staan luistervinken en er komt onverwacht iemand de kamer binnen of er wordt plotseling een deur opengegooid, zegt ze het weer.

'In hemelsnaam, wat betekent dít?'

Er is niemand anders die die zin zo goed uitspreekt, met alle letters en alles wat hij kan betekenen. (p.29)

Vraag de kinderen om de zin 'Wat betekent dít?' op de Ilona-manier uit te spreken met de nadruk op dít. En met de nadruk op 'Wat'. Met de nadruk op 'betékent'. Met de nadruk op alle woorden. Op een kwade manier. En nog kwader. Op een nieuwsgierige manier. Hoe verandert diezelfde zin elke keer?

Zie ook *We zijn allang begonnen maar nu begint het echt* van Joke van Leeuwen (1988), waarin ze met een paar geinige tekeningen voorbeelden geeft van het zinnetje *Wat is dat hier?* (p. 9-10):

Wat is **dát** hier?

Wát is dat hier?

Wat? Is dat **hier?**

Wat **ís** dat hier!

Vraag de kinderen om in groepjes een scène te spelen die begint met de uitspraak 'Wat betekent dit?' of 'Wat is dat hier?'

Jezelf een andere naam geven (11+)

Billie vraagt hoe ik heet, en ik weet niet wat me bezielt, maar ik doe het toch: ik geef mezelf een andere naam, want hé, Billie heet niet altijd Billie, en Jazz heet waarschijnlijk niet echt Jazz.

'Mooi,' zegt Billie, als ze de naam hoort die ik mezelf heb gegeven. (...) 'Perdón is een erg mooie naam.' (p. 42/44)

Vraag de kinderen om zichzelf een andere naam te geven, een ongebruikelijke voornaam die toch bij hen past. Bedenken, opschrijven, voorlezen en erover vertellen.

Headspinnen (11+)

'Rustig, Alan,' zegt mama.

Rustig gaat niet.

Alan doet Jazz na. Jazz is een cadeau uit de hemel / haha / hij maakt Alan blij.

Hij springt omhoog en komt weer neer, en in zijn gedachten raakt hij in één beweging de grond achter zijn voeten aan. Hij knipoogt terwijl hij een handstand maakt, op één hand, natuurlijk.

Bijna stoot hij de vingerplant om.

Kijk ze met z'n tweeën eens hakken.

Kijk ze eens spinnen.

'Of hoe heet het?' zegt mama haast buiten adem, als de muziek eindelijk ophoudt.

'Headspinnen,' zegt Jazz.

'Dat zag ik,' zegt Malika.

'Fantastisch,' zegt Billie.

Flauwekul, wil ik zeggen. (p. 93-94)

Een headspin is een term uit de breakdance. Je staat op je hoofd en draait dan rondjes met je benen in de lucht. Kijk naar filmpjes op You Tube om te zien hoe dat gaat.

Bijvoorbeeld dit filmpje.

<https://www.youtube.com/watch?v=PMjpkKNEo4c>

Je kunt het niet zomaar. Je moet er lang op oefenen. Probeer het te leren als je zin hebt en durft. Vraag de gymleraar om hulp.

Als er kinderen zijn die kunnen headspinnen, of op een andere manier breakdancen, organiseer dan een optreden in de gymzaal of op het schoolplein. Maak een filmpje van het optreden.

Een scène spelen (11+)

In 'Hier bij ons' zou dit een goed moment zijn.

Tot:

Wat een sterk moment zou dat zijn. (p. 91)

Bianca fantaseert dat ze een scène speelt in de soapserie *Hier bij ons*.

Kopieer bladzijde 91 en vraag de kinderen om groepjes van vijf kinderen te vormen. Ze lezen eerst bladzijde 91, praten daarover, verdelen de rollen en gaan oefenen om de

scene vanaf *In 'Hier bij ons'* zou dat een goed moment zijn na te spelen. Eén kind is de regisseur die de leiding neemt, kijkt en aanwijzingen geeft hoe het beter kan; een ander kind speelt de rol van Bianca (of Brian als het een jongen is). De andere kinderen spelen de moeder, Billie en Malika; ook jongens kunnen die rol op zich nemen. Let op de regieaanwijzingen in de tekst zoals *Om het spannend te maken laat ik de stilte wegen*. Wat gaat Bianca (Brian) zeggen? Het groepje helpt de speler daarbij. Hoe reageren, ieder op een eigen manier, moeder, Billie en Malika op wat ze zien en horen? Het moet een echte soap worden!
Daarna de scènes spelen en bespreken.

Schrijven met streepjes tussen de woorden (11+)

Je denkt: dit meisje zal de wereld niet veranderen / dit meisje is gewoon / dit meisje is gewoon niks / dit meisje is gewoon vier keer niks. (p. 79)

Op zo'n manier denkt Bianca over zichzelf: zo vlug dat er na een streepje weer een andere zin komt en weer een streepje en weer een andere zin en weer. Gedachten gaan soms zo snel.

Vraag de kinderen om ook zo'n zin met drie streepjes te schrijven over zichzelf. Hoe kijk je naar jezelf? Waar droom je van? Waar word je blij of verdrietig van? Waar kun je niet tegen? Het hoeft niet (helemaal) waar te zijn. Soms is het mooi om te overdrijven. Je denkt: dit meisje (deze jongen) ... / dit meisje (deze jongen) ... / dit meisje (deze jongen) ... / dit meisje (deze jongen).

Een sorrykaartje maken (11+)

Het woord Sorry schrijven is niet moeilijk. Het woord er mooier laten uitzien dan gewoon maar een woord, dat is lastiger.

Door het bij te kleuren ende juiste kronkels aan de S en de y toe te voegen, gaat het leven. Ineens lijkt het alsof Sorry een plantje is dat tussen andere bloemen en ander groen groeit.

Daarna teken ik met potlood schaduwen, dat vind ik het leukst om te doen. (p. 127)

Geef de kinderen twee blanco correspondentiekaarten en vraag ze daarop het woord Sorry te schrijven/tekenen. De eerste kaart op de manier zoals Bianca het doet. De andere kaart op een eigen manier.

Bekijk na afloop samen alle kaartjes en stel de kinderen voor dat ze die geven aan of sturen naar iemand die daarvoor in aanmerking komt. Tegen wie in hun omgeving zouden ze Sorry willen zeggen en waarom?

Spreek af dat ze het echt gaan doen en kom er later op terug.